

πολλὰς φορὰς, βρὶ Περικλῆ, ὅτ' ἡν τὸση γύμναζε πούγα
ἐντυα το κούραρι μου μὲ τοῦ Ρεσινα ρούχα,
καὶ σὺ νὰ βάλῃς ἀπ' αὐτὰ γιὰτ' εἶσαι τσαπατσούλης..
ἄς ψηφισθῆ παρακαλῶ καὶ ὁ Πλάτων ὁ Δρακούλης,
σπουδαῖος σοσιαλιστῆς, οὐ μὴν καὶ πατριώτης,
καὶ φυτοράγος πρώτος.

Π. — Νομίζω ὅτ' ἡν πρωτεύουσιν πῶς μένει τῆς Ἀγγλίας.
Φ. — Μὴ διακόπτῃς τὴν σειράν αὐτῆς τῆς ἡμελίας.
Ἐν τούτοις εἶναι περὶ τὸν νὰ πῶ καὶ γιὰ τὸν Ράλλη,
ἐκεῖνος σίγουρα θὰ βῆγῃ καὶ κἀλλην ἂν δὲν βάλῃ.
Καὶ γιὰ τὸν Βαλασσόπουλον λαβὴ μικρὴν φροντίδα ...
καὶ αὐτὸς ἄκουεται πολὺ, ἀλλ' ὅμως δὲν τὸν εἶδα.
Κι' ὁ Βολωνάκης νὰ γραφῆ, πού φτείνει τῆς βελόνας
καὶ ἴσως σὺ κάνεις τῆς στραβῆς ἀν μαρμαροκλωδαίαις.
Σημειώσεις καὶ ὅθ' ἠγαστοῦς, τὸν Παναγιῶν Δροσόπουλον

καὶ ἔμπορον Μαθησιόπουλον,
μὰ καὶ τοῦ Πάνου μίμνησο τοῦ καὶ Κωνσταντινῶν ...
μου λίνε ρεῖμα δυνατὸ πὸς ἔχει ἴσ' ὁ Μινιῆ,
καὶ πρόσγει παρακαλῶ χοντρὸ μὴν κάνης φάσκο
καὶ δὲν ψηφίσης, Περικλῆ, καὶ τὸν Ἀντίθε Λιάσκο,
ἂν δὲ τὸν Καρχηδόνιον Ἀντίσαν ἐκτεμῆς
ἄς πάρη καὶ ὁ συνώνυμος μὰ ψῆρο καὶ ἀπὸ μ.α.κ.
Καὶ τὸν Θανάση Κατσονδρῆ τὸν ἐμυτον εὐρήκα
καὶ κόρτε μούκανε καὶ αὐτὸς μὲ χάδι καὶ μὲ γλῶκα,
καὶ μόλις ἄρχισε νὰ πῆ πὸς ἡ πατρις θὰ δράση
τοῦτα ἐκαλὸ Θανάση.

Καὶ νῦν ἐγκαταλειφόμεν μακροῦς μεγάλους μύτους
καὶ δευτ' ἐπισκεψόμεθα καὶ τὸν Ἀνεξαρτήτου.
Πόρε μὴν ἀγκυρα καὶ σὺ καὶ σπῶκα ἴσ' ὁ ποδᾶρι
καὶ ἂν δὲν ψηφίσης μὲ τὰ δῶθ τὸν Ναύαρχο Κανάρη,
σὶρ μὰ παρὸλ σὶ βεβαίω πὸς εἶσαι ντιπ γαλις
καὶ μήτε φίλον τοῦ λοιποῦ δὲν θέλω νὰ μὲ λές.
Μὰ καὶ τὸν Ἐσπλεν ψήσῃς, πού τᾶχε τετρακόσα,
κεφαλὴ τετραγωνικῆ, χαριτωμένῃ γλώσσα.

Κι' ὁ Καστριώτης νὰ γραφῆ, πού δὲν φαφλαταρίζει,
καὶ πιθάνον, βρὶ Περικλῆ, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ
νάναι κανένας συγγενῆς τοῦ παλαιοῦ Καστριώτου,
ἐκείνου τοῦ Σκενδέρμειου, πολυμίτου καὶ ἱππότη,
καὶ ὁ Κιόππε νὰ σημειωθῆ, ἰξίγων ἢ φρονήσει,
καὶ συγγενῆς ὡς λέγεται τοῦ Γιάννη τοῦ Ραῖση,
καὶ ὁ Πασιάδης, ἔμπορος ἀπὸ τοὺς φημισμένους ...

θαρρῶ πὸς δίνει καὶ τατὰ εἰς τοὺς προσερχομένους.
Κι' ὁ Φλογαίτης, φλογερὸς μὲ λόγια ἕνα καὶ ἕνα,
πὸ τὰ μαλλῆ μὲ μπόλικα τᾶφινε σὰν καὶ ἔμινε
καὶ ἴσ' ὁ μικρὸ τοῦ δάκτουλο θεομῶς καὶ νόμος παίζει...
μὰ τὶ συστάσεις νὰ σοῦ πῶ καὶ γιὰ τὸν Μισσηνίτη,
τὸν Νέστορα πολιτευτῆ, πού δέκα νιους κάνει,
καὶ τὴν σφεῆν τοῦ σύναιον κανένας δὲν τὴν εἰδάνει ;
Καὶ ὅτ' ὁ Καλλίερῆ νὰ δεθῆ μὲ πρώτη πρώτη θέσις,
νέας Τραπεζῆς ἰδρυτῆ, ὅπου ποτὶ δὲν παρῆ,
γιατὶ θαρρῶ πὸς βρῖσκειται εἰς ἀνωμάλους σχέσεις
καὶ μὲ τὴν Τράπεζαν αὐτὴν καὶ μ' ὅλας τὰς λοιπὰς.
Ἀπλόων δὲ τὰ χίρια μου καὶ τὴν φωνὴν ἐνταῖω
καὶ Λάμπρον τὸν Κορομηλῶν ὅτ' ἡν φῆρον σου συστήνω,
γιατ' εἶναι καὶ ὁμορφος πολὺ, τὸν θέλουν καὶ ἡ γυναίκαίς,
καὶ ἀφοῦ ξεπαρθαλόνονται γιὰ τοῦτον καὶ ἡ Ρεβέκκαίς
σὰν εὐγενῆς καὶ κέντηλμαν νὰ τὸν ψηφίσης πρέπει,
ἐνθέρμως καὶ ἡ Ρεβέκκα μου πρὸς τοῦτο μὲ προτρέπει.

Καὶ τώρα πού τελειώσῃς ἡ σοβάρη κουβέντα
μὰθε, καὶ μινε Περικλῆ, πὸς εἰς τὸν κόμον τοῦτον
δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε ἀπὸ τὰ κοπιμάντα,
καὶ ἀκόμη θῆλεγα πολλὰ, πού θῆχαναν τὸν νοῦ των,

μὰ βλέπω πὸς ἐγίμισε τὸ κάθε σου καρδί ...

Π. — Ὅρα λοιπὸν μαγαζάρωμα μὲ τούτοις, κουνεῖναι.

Συστάσεις μερικαί, ὄλιγον φιλικαί.

Εἰς τὸν Βῆλον θαυμαθεῖς ὁ Τοπάλης ὁ Κωστής,
νιὸς τζέντημαν καθ' ὅλα καὶ παιδείας ἀγαπῆτης.
Τόσος γίνεται γιὰ τοῦτον χαλασμός καὶ σαμπατζῆς,
πὸ νομίζω τὰς συστάσεις ὅλας ὄθλου περιττάς,
καὶ ἀπὸ τώρα ὅτ' ἡν ἡγεῖς τοῦ καὶ ὁ Ραμψὸς ἀμαμπῆς
ἰπ...ἰπ... οὐρα τοῦ Τοπάλη, καὶ Ἰγουργὸς τραπὸν νὰ γῆ

Θεωρῆ τὸν Βελιζνίτην συνιστῶ ἵστους Παξινοῦς...
τὶ γραφῆς, τί προκομῆναι... ὅλας ὄρασις, κρίσις, νοῦς,
καὶ ἀπ' τὰ μάτια τοῦ πιστεύω τὰ γυαλιὰ τοῦ πὸς θὰ βῆγῃ
τοῦ κυρίου Ἀντίχου μὲ γιὰ πάντα νὰ τὰ βάλῃ,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ μᾶς γιὰ τὴν ροδόκκινας καὶ θαλλων
Θεοδωράκης Στρατηλάτης, νικητῆς τῶν ἀντιπάλων.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελλίαις.

Ὁ Ζῆθος ὁ Γεωργίος, σπουδαῖος ἀδουκάτος,
σπίστο μονάχο, λιγερὸς, καὶ ὁμορφονεῖς ἀφράτος,
τὸ Μικαῖλον τὴν Ἀγγλικὴν ἱστίθη κατ' αὐτάς,
πλευσίαν εἰς ἀβρότητα θελητήρων καὶ ἀρετὰς
καὶ νοικοκυροῦντο ἐκ τῶν σπανιωτέρων,
διὸ καὶ ἴγω τὸν εὐλογῶ ἵστους γάμοις ἐπιγαίρων.

Ἐπανδραυμῖνος Δημητρός, Νέσχος Ἀμδανιώτης,
καὶ οἱ δύο βῆγῃκαν μ' ἄριστα γιαιτροὶ καθ' ὅλα πρώτους,
ἀξίως ἐμβριθοῦς σπουδῆς, μελιτῆς καὶ καμάτου,
καὶ εἶθε νὰ τρίπουν εἰς ρυγὴν βακτηριδοῖον σίφη,
τὸν πρῶτον δὲ τὸν νοθεύω ἢ ἀλλάξῃ τὸνομά τοῦ
γιατὶ θαρρῶ πὸς δύσκολα θὰ βῆγῃ μὲ τοῦτο νύφη.

Θαυμαστὸν Ζυθοπαλιὸν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει
τοῦ Κλεάνθου Δημοπούλου, πὸ τὸ ξέρον ὄλαις καὶ τῶν
Ἀθωναίων προϊόντων ἐκλεκτῶν Ἀνατολῆς
καὶ μὲ ζῆλος ἔλακουσμέναι, πού ντυνοῦν τὸν νοῦ τοῦ χάνη,
καὶ μὲ μῦτρα ποῦναι τρέλλα καὶ καθίνας ντεριτλῆς
μ' ἕνα ὄλο ποτήρια μόνο τοῦ ὁραβόλου κίρι κάνει.
Κι' ἡ διουθουσις ; θὰ πῆ... νὰ λοιπὸν μὲ μὲ πεινᾶ...
Πέραν, ὁρόμος τοῦ Θεάτορον, ἀριβροῦς δεκαεννιά.

Ὁ Γιάννης Αἰδονόπουλος σαλπίζει γιλασὸς :
εἰλάτε καὶ σὰς ἔφερα τὰ καλοκαιρινὰ,
καὶ τρέχει κόσμος ἀγνωστος καὶ πάμπολυς γνωστὸς
ὅτ' ἡν ῥάπτῃ τὸν παννύμιτον νὰ ὄθ τὰ φτείνω.
Κύρ Γιάννη, κόψε καὶ γιὰ μὲ, κύρ Γιάννη καὶ γιὰ μὲ
καὶ ἡ φτερωταῖς φαλλίδαις τοῦ δουλιῶν ὄλαινα,
καὶ νὰ κοστοῦμα καὶ ὁμορφῆς καὶ λεβεντῆς περισις,
πὸ τῆλα νᾶχουν μᾶρος σ' αὐτὰ καὶ Λόντρας καὶ Παρ